

Betreft: Directie Inschrijving Voertuigen – toepassing van de taalwetten.

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 18 september 2003 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het feit dat de provinciale diensten van de Dienst voor de Inschrijving van de Voertuigen waarvan de werkring enkel het Nederlandse taalgebied bestrijkt, attesten uitreikt zowel in het Frans als in het Nederlands. Uit het antwoord dat door uw voorganger werd verstrekt op de vraag nr. 318 van volksvertegenwoordiger [...], gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer van 2 juli 2001, blijkt dat die diensten worden beschouwd als uitvoeringsdiensten en, althans volgens de klager, niet als gewestelijke diensten.

Op onze vraag om inlichtingen terzake heeft uw voorganger het volgende geantwoord.

"De Dienst voor de Inschrijving van de Voertuigen (DIV) is één van de diensten van de Algemene Directie Mobiliteit en Verkeersveiligheid (eertijds Bestuur voor Wegverkeer en Infrastructuur) van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (eertijds ministerie van Verkeerswezen en Infrastructuur). Het gaat dus wel degelijk om een dienst voor het federale publiek.

De "provinciale" steunpunten van de DIV – het zijn er elf – zijn uitvoeringsdiensten van die federale dienst, waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad is gevestigd en de werkring het hele land bestrijkt. De verwijzing naar de term "provinciaal", heeft enkel tot doel te preciseren dat hun aantal tot maximum een of twee eenheden per provincie zal beperkt blijven.

Met toepassing van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moet de DIV elke natuurlijke persoon (= particulier) te woord staan in de taal zijner keuze (Frans, Nederlands of Duits), ongeacht zijn woonplaats in België.

Wanneer een natuurlijke persoon zijn taalkeuze niet te kennen geeft, is de taal die door de DIV wordt gebruikt, ambtshalve die welke, met betrekking tot de bewuste persoon, wordt meegedeeld door het Rijksregister van de natuurlijke personen. Eens geregistreerd, wordt de taal waarin een natuurlijke persoon alle latere post van de DIV zal ontvangen, niet meer gewijzigd, behoudens uitdrukkelijk verzoek van de natuurlijke persoon in kwestie.

(...) Die vrijheid van taalkeuze bestaat niet voor de rechtspersonen. Nog steeds met toepassing van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is de taal die de DIV voor alle briefwisseling met rechtspersonen gebruikt, die van het gebied waar die rechtspersoon zijn maatschappelijke zetel heeft."

*

* *

De zogenaamde "provinciale" diensten van de DIV zijn uitvoeringsdiensten waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad is gevestigd en de werking het hele land bestrijkt. Daarop zijn, krachtens artikel 46, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), de bepalingen van toepassing die gelden voor de centrale diensten, artikel 43, § 6, buiten beschouwing gelaten.

De attesten waarvan sprake in de klacht zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Derhalve moeten de attesten die de zogenaamde "provinciale" diensten aan particulieren uitreiken, gesteld zijn in hun taal.

De VCT acht de klacht bijgevolg ontvankelijk en ongegrond.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS